

JOHN & JANE

LESMAAP

d e m a n n s c h a f t

JOHN&JANE

in't kort

Na de eerdere succesvolle passages van LIV en DETHLEFF speelt De Mannschaft een nieuwe voorstelling voor jongeren: JOHN&JANE.

'JOHN&JANE' gaat over verdwalen in een veel te grote wereld, over iemand zijn, of niet, over het stemmetje in uw hoofd, over bang zijn van alles, of toch heel veel.

Jane is een meisje van 15 jaar en ligt, zoals het cliché het voorschrijft, behoorlijk in de knoop met zichzelf. Elke ochtend als ze in de spiegel kijkt terwijl ze haar tanden poetst, stelt ze zichzelf de vraag: "Wie ben ik?" Door een bizar toeval, waar we hier niet over uitweiden, komt Jane in haar eigen hoofd terecht. Inderdaad, dat klinkt een beetje raar en ongeloofwaardig zelfs, maar het is zo. Ze komt terecht in haar hoofd, waar tot haar grote verbazing iemand zit: John, die de machinerie in haar hoofd bedient. De man achter de knoppen, hij die alles in goede banen moet leiden. De gids, zeg maar, de steun en toeverlaat, de rots om op te bouwen... of toch net niet?

'JOHN&JANE' raakt de psyche aan van de mens die met zijn beperkte kennis en met al zijn twijfels en angsten beslissingen probeert te maken in de hoop een gelukkig leven te kunnen leiden. Een thema dat in de puberteit een exponentiële dimensie krijgt, maar in ieder van ons speelt.

JOHN&JANE is een gevoelige, humoristische roadtrip door het hoofd van de jonge mens genaamd puber.

De Mannschaft slaagt er opnieuw in om een voorstelling te maken die elke puber aanspreekt. Een absurd concept, een gigantische hoop herkenbaarheid en een even gigantische hoop humor zorgen voor een hele fijne theaterervaring.

JOHN&JANE

VAN... DOOR ... EN MET ...

Concept, tekst en regie: Stijn Van de Wiel en Michai Geyzen

Spel: Lien Thys en Pieter-Jan De Wyngaert

Dramaturgie: Bram Verschueren

Scenografie, lichtontwerp: Thomas Stevens

Technische leiding: Rens Planckaert

Beeld: Charlotte Wouters

Met steun van:

de Vlaamse Gemeenschap en de Stad Turnhout

Met dank aan:

de Warande Turnhout, Laika en De Studio

HET GEZELLSCHAFT DE MANNSCHAFT

De Mannschaft is de gemeenschappelijke, creatieve deler van Stijn Van de Wiel en Michai Geyzen. Beide Kempenzonen zijn al jaren bevriend en hun wegen in het theater hebben elkaar al meerdere malen gekruist. Hun gezamenlijke fascinatie voor de maatschappelijke rand en de afgrond wakkerde de noodzaak om een gezelschap te beginnen sterk aan. En zo ontstond De Mannschaft. Uit pure noodzaak.

Dat De Mannschaft haar naam ontleent aan de roepnaam van het Duitse voetbalelftal is toeval. De Duitsers staan voor inzet, vechtlust, teamspirit, orde, structuur, structuur, structuur en structuur. Het is bijna een machine. Een machine die wij in vraag stellen. Hoe ver kan orde en structuur worden doorgedreven alvorens mensen uit de boot vallen, op de reservebank worden gezet, met als enige optie te ploeteren van 's morgens vroeg tot 's avonds laat in de hoop ooit terug een basisplaats te bemachtigen, een onmisbaar en erkend onderdeel te worden van deze machine, van onze samenleving?

Wij willen samen verhalen vertellen met een duidelijke en directe maatschappelijke relevantie, verhalen over de rand, over overlevers, over de (verborgen) weeën van onze wereld hier en nu. Onze verhalen verzinnen wij niet, het zijn verhalen van die overlevers, van echte mensen en met die verhalen gaan wij aan de slag. We steken onze vingers in de wonden en duwen zo diep dat de absurditeit van onze samenleving bloot wordt gelegd. En zo zetten wij deze verhalen om naar theater, naar beelden en tekst en muziek en geven we ze terug aan de wereld, om er over na te denken, om een publiek te beroeren, om vragen op te roepen, omdat wij vinden dat dat moet gebeuren. 'TIMOTHY', ons eerste wapenfeit, was daar een eerste resultaat van. Twee gekwelde zielen op een scène die maar niet in staat waren om tot elkaar te komen. 'LIV' volgde. Een voorstelling voor 14+ over de onmogelijkheid van onze samenleving om met thema's als kanker en afscheid om te gaan.

De Mannschaft wil in de spelonken van de wereld rondom ons graven, naar de absurditeit van onze alledaagse maatschappij, naar dat waar wij te vaak aan voorbijlopen, naar dat waar wij ons geen vragen meer bij stellen, naar dat wat schuurt en wringt en steekt, maar wat we niet willen zien. De Mannschaft wil vragen stellen en pretendeert niet het antwoord te weten.

DE MOSTERD EN DE NOODZAAK

De Mannschaft toerde de voorbije seizoenen door het land met de voorstellingen LIV en DETHLEFF. LIV was een voorstelling over een meisje dat kanker had. Bij LIV hebben Stijn en Michai gezocht naar een taal waarbij ze een zwaar thema met veel respect op een luchtige manier konden brengen en vooral bespreekbaar konden maken.

De reacties op LIV waren zeer positief, zowel van ouders als leerkrachten als leerlingen. Voor DETHLEFF hebben de makers binnen dezelfde leeftijdsgroep gekeken naar andere maatschappelijke fenomenen waar jongeren mee te kampen hebben. Rust in het hoofd van de puber werd het thema DETHLEFF werd geboren. Een voorstelling over een jongen die zich op het dak van een appartementsgebouw afsluit voor de wereld. Hij hoopt daar de rust te vinden die hij thuis niet vindt door een bemoeizieke moeder (die hem niet kan loslaten), de social media (waar hij eigenlijk niks van snapt)... Hij denkt 'Ik zet mij hier en wacht tot ik 18 jaar ben, dan is alles terug normaal'.

Op dat hoofd van die puber zijn Stijn en Michai verder gegaan als thema voor de voorstelling JOHN&JANE. Coronacrisis, niemand mocht nog iemand zien, niemand mocht nog buiten! En wat met die jongeren, die elkaar zo hard nodig hebben om te weten te komen wie ze zijn en om samen de weg te zoeken in dit doolhof genaamd: het leven? Wat met de angsten die gepaard gaan met dit 'isolement'? Naast dramatisch mateloos

interessant, vonden de makers deze berichten ook zorgwekkend. Reden genoeg dus om hierover een voorstelling te maken. En JOHN&JANE werd geboren.

Terug dat hoofd in, maar ditmaal letterlijk. De confrontatie met de angsten en de keiharde eenzame zoektocht naar wie je bent en naar of het ooit goed komt. Vooral dat laatste, komt het ooit goed?

JOHN&JANE is een hilarische voorstelling geworden die keihard over de mens gaat. Over ieder van ons.

We twijfelen allemaal over de dingen, we weten het allemaal soms niet, we hebben allemaal gesprekken met onszelf.

Al die zaken hebben de makers in een absurdistisch jasje gestopt en overgoten met zeer herkenbare humoristische situaties die gespeeld worden door een topactrice en topacteur.

Zet u en geniet zou ik zeggen!

Lies, 15 jaar, kwam in Turnhout naar JOHN&JANE kijken en zei ons nadien: "Angstaanjagend! Jullie hebben precies in mijn hoofd gekeken, dat opgeschreven en dat dan op de scène"

WAT U VOORAF KAN DOEN IN DE KLAS

KORTE INHOUD

Om een beetje in de sfeer van de voorstelling te komen of om uw leerlingen extra voor te bereiden, zou u simpelweg de korte inhoud van de voorstelling kunnen voorlezen.

GROEPSGESPREK:

- Vraag de leerlingen na het voorlezen van de korte inhoud naar hun verwachtingen. Wat voor een voorstelling verwachten zij? Gaat dat een verhaal zijn? Hoe zou het decor er gaan uitzien? ... Rond rust, imago en vooroordelen (vooringenomenheid)

- Het Puberbrein is een gekende term in de neurologische wereld. Het wil eigenlijk gewoon zeggen dat het brein van een puber in transitie is van kind naar volwassene. Daardoor zijn er best wat kenmerken die van een puber een puber maken en ervoor zorgen dat pubers rare dingen doen, driftbuien kennen, over grenzen gaan, buitenproportioneel emotioneel kunnen reageren. <https://www.youtube.com/watch?v=AggiDZH04og> In dit fragment wordt kort het puberbrein uitgelegd. Toon de leerlingen dit fragment en start een gesprek over de herkenbaarheid. Herkennen jullie jullie zelf hier in? Hoe uit zich dit? Doen jullie ook domme dingen zoals men ze in het filmpje beschrijven? Wil je deze anekdotes delen?

- Jongeren, angsten en onzekerheden, blijktbaar zijn ze onlosmakend verbonden met elkaar. Volgens experts heeft de coronacrisis de band tussen de jongeren en de angsten en onzekerheden nog wat aangewakkerd. Het isolement heeft de jongeren geen goed gedaan. Fear of missing out, of coming out, groepsdruk... allemaal herkenbare termen. Maar ook gewoon gelukkig zijn, lijkt niet het allersimpelste ter wereld voor een puber. Gewoon al 'wat doen we aan vandaag?', 'hoe zeg ik een goeie dag?'... kan al voor een stevige storm in je hoofd zorgen. Herken je je eigen angsten? Ken je mensen die last hebben van angsten? En onzekerheden?

SCHRIJFOPDRACHTEN:

De Mannschaft zet zijn acteurs graag aan het werk. Eén van de dingen die de acteurs van de regisseurs vaak moeten doen is schrijven. We geven jullie enkele opdrachten die de acteurs ook kregen:

- Stel je voor dat jouw hoofd, dat dat een kamer is, of een landschap, of een architecturaal werk, een kathedraal bijvoorbeeld, of een vochtige donkere kelder met veel rommel en papier in kartonnen dozen waar het vocht tot halverwege ingetrokken is. Of juist alles alfabetisch gerangschikt en gelabeld in pasteltinten, wel met heel veel gangen, of juist een heel uitgestrekt landschap met in de verte een heel klein hutje met een hele zware deur met een gigantisch hangslot op. Doe dus een poging om je bovenkamer, je hoofd, te omschrijven. Hoe zou jouw hoofd eruit zien mocht het een kamer, een gebouw of een stuk landschap zijn? Schrijf het op (of teken het, knip het uit tijdschriften...)

Ik heb schrik van niet meer te kunnen ademen
om opgesloten te zitten in een lift met mensen die ge niet kent,
om flauw te vallen tijdens een fuif
Ik ben bang van de tandarts,
van het geluid van die boor tegen mijn tanden,
Ik heb schrik om de oorzaak te zijn van een ding...
zo met dode fietsers
om mensen te kwetsen
om niet te weten wanneer ge ja moet of moogt zeggen
Ik ben bang om foute beslissingen te nemen
Daarom neem ik er geen. Of toch weinig.
Gaat er iemand mij graag zien?
En hoe moet ik reageren als mijn lief mij bedriegt?
Ik heb schrik van geen tweede kans krijgen.
Van geen tweede kans geven
Van alles of niks.
Van zwart-wit.

- Bovenstaande tekst is een fragment uit de voorstelling. We lezen een opsomming van dingen waar Jane schrik voor heeft. Die opsomming is waanzinnig lang. Bespreek met de klas wat voor angsten er allemaal zijn. Spinnen, tandarts, dokters, moordenaars, inbrekers, donker, ongelukkig zijn, eenzaam zijn...

Neem een blad papier en schrijf op 5 minuten zoveel mogelijk van je angsten op.

SPELOPDRACHT:

WE SPELEN DE HERSENEN IN HET HOOFD VAN EEN JONGERE

Voor zij die de film 'Inside Out' niet kennen hier de trailer:

<https://www.youtube.com/watch?v=qFDQ7eA4394>.

- In een groep van 4 à 5 personen.
- Bedenk eerst in je groep een hele simpele vervelende situatie van op school of thuis die je hebt meegemaakt.
- Jullie maken een scène waarin jullie de hersencellen in jullie hoofd spelen die deze situatie moeten sturen. Zoals in de film 'Inside Out'. De hersencellen (jullie) spreken hardop alle minuscule redeneringen en gedachten uit, terwijl één van jullie de figuur in kwestie is en uitvoert wat de hersenen zeggen. De hersenen besturen met commando's het lichaam waar zij voor werken.
- Oefen je scène in, maak afspraken, repeteer.
- Toon je scène aan de klas.

WAT U ACHTERAF KAN DOEN IN DE KLAS

EEN ALGEMEEN NAGESPREK

Laat de leerlingen spontaan hun bevindingen ventileren.

Enkele vragen die bij ons opkomen:

- Wie zijn die personages? Is dat duidelijk? Wie is Jane en wie is John? Bestaat John?
- Waar speelt het verhaal zich af? Is dat letterlijk op een dak van een appartementsgebouw?
- Welke zaken zijn voor jullie/jongeren herkenbaar? Zijn er zaken niet herkenbaar?
- Zijn er zaken in deze voorstelling die jullie op de ene of andere manier hebben geraakt? Die je boos hebben gemaakt, of juist blij of je deden lachen...
- Heb je iets aan de voorstelling gehad? Zo ja, wat? Zo nee, waarom niet?

Wij zijn steeds benieuwd naar jullie bevindingen, deze mogen steeds via het cultuurcentrum aan ons bezorgd worden.

**BIJ DEZE WENSEN WIJ JULLIE EEN FIJNE VOORSTELLING.
VRIENDELIJKE GROETEN
VAN DE MANNSCHAFT**

